us. Unanimem dicit tanq̄ vnū in christo. Est ergo
ecclesię qd̓ ferat foris: gemat intus: inimicos tñ suos
deputet foris ꝛ intus: foris facilꝰ euitabiles: intus
difficilius tolerabiles. Dicat ergo dñs noster: dicat
christus nobiscū totus christus:

Expositio psalmi.

D Omine exaudi orationē meā: auri
F bus ꝑcipe †precē meā. Hoc ē exaudi:
Ar. †obsecrationem. qd̓ ꝑcipe auribꝰ. Repetitio cōfirmatio ē. In ve
ritate tua exaudi me in tua iusticia. Ne vt
cūq̄ accipiatis cū dicit̄: in tua iusticia. Cōmēdatio
est em̄ gratię: ne vnusquisq̄ nostꝝ iusticiā suā depu
tet. Hęc em̄ iusticia dei est: quā vt habeas deꝰ dedit.
Nā qui voluerūt de sua iusticia gloriari: quid de il
Ro. 10. lis dicit Aplꝰs: Testimoniū eis inquit ꝑhibeo: ꝙa
zelū dei habent: De iudęis loquēs zelū dei inq̄t ha
bent: sed nō ꝭm scientiā. Quid est: nō ꝭm sciētiam:
Quā em̄ tu cōmēdas vtilē scientiā: Nunq̄d illā ꝗ
1. Cor. 8. cū sola fuerit inflat: ꝗ nisi comitata fuerit charitate
nō ędificat: Nō vtiq̄ ipsam: sed illā scientiā comitē
charitatis: magistrā humilitatis. Uide si ipsa ē: Ze
lum inquit dei habent: sed nō ꝭm scientiā. Exponat
Ro. 10. quā dicat scientiā: Ignorātes em̄ dei iusticiā: ꝛ suā
volentes cōstituere: iusticię dei nō sūt subiecti. Qui
ergo volūt cōstituere iusticiā suā: quicq̄d bene fece
rint sibi imputāt: qd̓ male deo: Omnino ꝑuersi. De
niq̄ recti erūt: cū hoc ipsm cōuerterint. Peruersus
ideo: qꝛ qd̓ male deo: qd̓ bene tibi. Rectus eris: qñ
qd̓ male feceris tibi: qd̓ bene feceris deo. Nō em̄ ex
Ro. 4. impio iuste viueres: nisi ab illo iustus factus qui iu
stificat impium. Ergo inquit in veritate tua exaudi
me in tua iusticia: nō in mea: vt inueniar in illo non
Phil. 3. habēs meā iusticiā ꝗ ex lege est: sed eā ꝗ est ex fide.
Ecce ī tua iusticia exaudi me: nō ꝗ ex lege est: sed ea
quę est ex fide. Ad me em̄ cum respicio: nihil aliud
meū q̄ peccatū inuenio. Et nō intres in iudi
G ciū cū seruo tuo. Qui cū illo volūt intrare in iu
Ro. 10. diciū: nisi qui ignorātes dei iusticiā suā volūt consti
Esa. 58. tuere: Quid est ꝙ ieiunauimꝰ ꝛ non vidisti: defrau
dauimꝰ animas nostras ꝛ nescisti: Tanq̄ dicentes:
Fecimꝰ qd̓ iussisti: quare non reddis qd̓ ꝓmisisti:
Rñdet tibi deꝰ: Ut accipias qd̓ ꝓmisi: ego dedi vt
faceres: quare accipes: ego dedi. Deniq̄ suꝑbis ta
Hiere. 2. libꝰ loquit̄ ꝓpheta: Quid vultis mecū iudicio con
tendere: Oēs dereliquistis me dicit dñs: Quid vul
tis mecū in iudicio intrare: ꝛ vestras iusticias com
memorare: Cōmemorate iusticias vestras: ego no
ui facinora vestra. Quō approbabo iusticiam: vbi
dānabo suꝑbiā: Merito iste humilis in corꝑe chri
Matth. 11. sti discens a capite: qm̄ mitis est ꝛ hūilis corde: Ne
intres inquit in iudiciū cū seruo tuo. Nō litigemꝰ:
nolo tecū habere causam: vt ego ꝓponā iusticiā me
am: tu ꝯuincas iniquitatē meā. Ne intres in iudiciū
H Ar. †Quia. cū seruo tuo. Quare h̄: Quare times: †Qm̄ nō
Ar. †i cōspectu tuo. iustificabit̄ †corā te oīs viuens. Oīs viuens:
hic vtiq̄ viuēs: in carne viuēs: moriturꝰ viuēs: natꝰ
homo ex hoībus viuēs: de adā: adā viuens. Omīs
itaq̄ viuēs: iustificare forte pōt se corā se: ñ corā te.
Quō corā se: Sibi placēs: tibi displicēs: corā te au
tē nō iustificabit̄ oīs viuēs. Noli ꝗ intrare mecū in
iudiciū dñe deꝰ meꝰ. Quātūlibet rectꝰ mihi videar:
ꝓducis tu de thesauro tuo regulā: coaptas me ad
eā: ꝛ prauus inuenior. Ne intres ī iudiciū cū seruo
tuo. Bene cū seruo tuo. Indignum est tibi cū seruo
tuo intrare in iudiciū: necdū cū amico q̄dē tuo: Qꝛ Luc.
vob̄ dico amicꝭ meis: nō diceres: nisi ex seruis ami
cos tuiꝑe fecisses. Tu licet dicas amicū: ego cōfite
or seruū. Discōdia īdigeo: fugitiuꝰ redeo: pacē ꝗro:
nō sum dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. Ne intres in iudicium Luc.
cū seruo tuo: qꝛ nō iustificabit̄ in ꝯspectu tuo oīs vi
uēs. Ante mortē ne laudes hominē quēq̄: Omino Eccl.
oīs hō viuens. Quid ipsi arietes: q̄d ipsi aplꝭi: de q̄rū
ꝑle dicit̄: Afferte dño filios arietū: Ex his paulꝰ ē: Ps.
qui dicit nō se esse ꝑfectū. Nō qꝛ iā accepim inquit: Phi
aut iā ꝑfectꝰ sim. Deniq̄ fratres vt cito agnoscatis
ipsi didicerūt orare qd̓ oramꝰ: Ipsis data est regula
postulādi a iurisꝑito cęlesti. Sic orate inq̄t. Et cum
ꝗdā ꝑmisisset: posuit et h̄ vt dicerēt arietes nr̄i: du
ces ouiū: ꝛ ꝑcipua mēbra pastoris: ꝛ cōgregatoris
vniꝰ gregis: ipsi didicerūt dicere: Dimitte nobis de Ma
bita nr̄a sicut ꝛ nos dimittimꝰ debitoribꝰ nr̄is. Nō
dixerūt: Gratias tibi q̄ dimisisti nobis debita nr̄a:
sicut ꝛ nos dimittimꝰ debitoribꝰ nr̄is: sed dimitte si
cut ꝛ nos dimittimꝰ. Orabāt aūt vtiq̄ iam fideles:
vtiq̄ iā aplꝭi. Nā ista orō dñica magis fidelibꝰ dat̄.
Si debita illa tātūmodo dicerent̄: ꝗ ꝑ baptismū di
mittunt̄: cathecuminis congrueret magꝭ orare: Di
mitte nobis debita nr̄a. Dicāt ꝗ aplꝭi: dicant: Dimit
te nobis debita nr̄a: sicut ꝛ nos dimittimꝰ debitori
bus nr̄is. Et cū eis dictū fuerit: q̄re h̄ dicitis: Quę
debita vr̄a: Rñdeāt: qꝛ nō iustificabit̄ in conspectu
tuo oīs viuēs. †Qm̄ ꝑsecutꝰ est inimicꝰ ani Ar.
mā meā: humiliauit in terra vitā meā. Ui
de nos: vide caput nostrū ꝓ nobis: Qm̄ ꝑsecutꝰ est
inimicus animā meā. Persecutꝰ est plane ꝛ diabolꝰ Ma
aīam christi: ꝛ iudas aīam magistri: ꝛ nūc ad ꝑsecu
tionē corꝑis christi idē diabolus manet: Judas aūt
iudę succedit: Non tñ deest de q̄ dicat ꝛ corpꝰ: Qm̄
ꝑsecutꝰ est inimicꝰ aīam meā: hūiliauit in terra vitā
meā. Hūiliauit inq̄t in terra vitā meā: alio loco di
cit̄: Curuauerūt aīam meā. Quid em̄ nobiscū agit Ps.
quisq̄s ꝑsequit̄: nisi vt relicta spe cęlesti terrā sapia
mus: ꝑsecutori cedētes terrena diligamꝰ: Et illi q̄dē
q̄ntū in ipsis est h̄ agūt: Nobis aūt h̄ nō ꝯtingat qbꝰ
dicit̄: Si resurrexistꝭ cū christo ꝗ sursum sūt sapite: Col.
vbi christꝰ est in dextera dei sedēs: ꝗ sursum sunt q̄
rite: nō ꝗ suꝑ terrā: mortui em̄ estis. Nam nō iustifi
cabit̄ corā deo oīs viuēs. Illi ergo vel aꝑte sęuien
do: vel occulte insidiādo conant̄ ꝑducere vitā nr̄am
ad terrā: Cōtra hos vigilemꝰ: vt dicere possimus: Ph
Nostra aūt cōuersatio in cęlis est. Hūiliauit inquit
in terra vitā meā inimicꝰ. †Collocauert̄ me i Ar.
†tenebrosis sicut mortuos sęculi. Hoc a ca Ar.
pite expeditiꝰ auditis: ꝛ expeditiꝰ h̄ in capite agno
scitis. Ille em̄ ꝓ nobis mortuꝰ factꝰ est: sed nō mor
tuꝰ sęculi. Qui em̄ mortui sunt sęculi: Et quō ille nō
erat mortuus sęculi: Mortui sęculi merito mortui:
mercedē recipiētes iniq̄tatis: et mortē ducentes ex
pcti ꝓpagine: ex illa voce q̄ dicit̄: Ego em̄ in iniq̄ta Ps.
tibꝰ ꝯceptꝰ sū: ꝛ in pctīs mater mea in vtero me alu
it. Uenit aūt ille ꝑ v̄ginē assumēs carnē nō iniq̄tatē
carnis: assumēs carnē mūdā mūdatricē. Illi autem
quē peccatorē putabāt: tanq̄ mortuū sęculi depu
tabāt. At ille q̄ in alio psalmo dixit: Quę non rapui Ps.
tūc exoluebā: Et q̄ dixit in euāgelio: Ecce venit ꝑn Joh.
ceps mūdi: ꝑposītꝰ mortis: oꝑis mali ꝑsuasor: suꝑ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0714
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG